

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 241.

Tiende Session.

57de Møde.

Torsdagen den 16de Decbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Monrad: Jeg maa dog bemærke, at Forslaget ikke indeholder nogen Forskrift med Hensyn til Statsregnskabet; derimod foreskriver det Statsrevisorerne en vis Freugangsmaade, derfom Regnskabet er bragt i en vis Form, og Thinget gjør altsaa ikke Andet, end hvad det er fuldkommen bemyndiget til. Forslaget lægger ikke nogetfombest Baand paa Regjeringen; det indeholder kun de Forskrifter, som Thinget paa lægger sine Revisorer. Jeg forventer imidlertid, at Thinget, af Hensyn til det, der er fremsført af den ærede Ordfører, vil stemme for, at Paragraphen gaaer ud, da vi ellers ikke ville faae nogen Instrux for Revisorerne. Jeg troer ogsaa, at den ærede Forslagsstiller blev selv noget overrasket ved at see Forslaget vedtaget.

Tscherning: Nei, jeg blev aldeles ikke overrasket derved. Jeg holdt mig overbevist om, at Thinget vilde vise, at det var det ønske, at der skulde gaaes frem paa den Maade, og det kunde det ikke vise bedre, end ved at vedtage Forslaget; men paa den anden Side maa Thinget endnu i høiere Grad ønske, at vi kunne faae en Instrux frem, og da den jo skal være eens for begge Afdelinger af Rigsdagen, vil det nu være en simpel og naturlig Ting, at denne Paragraph igjen gaaer ud. Gerved er det imidlertid paa ingen Maade erklaeret, at denne Bestemmelse i sig selv ikke

havde været god, men herved udtales blot en Beklagelse over, at man ikke har kunnet enes om en saa god Foranstaltning. Saaledes betragter jeg det. Jeg skal ikke forlange Forhandlingen om Sagens indre Bestaendighed; vi have af den ærede sidste Taler hørt de Udtalelser derom, som jeg troer ere nødvendige paa dette Sted, i Modsaetning til, hvad der først blev sagt derom, og jeg skal derfor kun gjensige min Andesalting til det ærede Thing om, nu at bortstemme denne Paragraph, men med den Erkjendelse, at det skeer, fordi den ikke kan blive staaende der.

Sage: Det var kun paa Grund af de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører, at jeg troede det rigtigt at udtale, at jeg heller ikke i Realiteten ganske kunde samstemme med Forslaget. Jeg vil kun til min ærede Nabo (Monrad) bemærke, at der staaer i Forslaget: „Revisorerne skulle den 31te Marts forlange sig udeleveret.“ Jeg troer ikke, at det vil være rigtigt at stille en saadan Fordring til Revisionen, som den muligvis aldeles ikke er istand til at faae gjennemført, og det er paa Grund deraf, at jeg anseer det for at være rigtigt, at denne Sag bliver ordnet ved Lov, og at saa Revisorerne i Instruxen paalægges at gjennemføre Loven, hvorimod det neppe er rigtigt, at de skulle bære hele det Læs, som Thinget bør bære, ved paa egen Haand at skaffe en Ordning i den Retning. Vi maae først have en saadan Lov, førend vi kunne paalægge dem en saadan Pligt.

Tscherning: Vi kunne ikke give Love (Sage: Vi have jo Initiativet!). Ja, vi kunne fremlægge Love, men dette er blot Ini-